

[Ib Christensen]

de partier kan opstille, er, at der skal være mulighed for, at tværpolitiske og folkelige grupperinger, f. eks. Folkebevægelsen mod EF – og nu ser jeg, at der måske også er en kvindeliste, der vil komme til at optræde – får mulighed for at opstille. Derfor bør man altså konsekvent bruge vendingen kandidatlistor eller lister og ikke udtrykket partier, som netop denne opstillingsret tilsigter at komme uden om, netop fordi meningene er stærkt delte i EF-partierne, således at der er flere EF-partier, der reelt har et større antal EF-modstandere end EF-tilhængere blandt deres vælgere.

Om opstillingsretten vil jeg sige, at kravet er urimelig hårdt, det er meget drøjt og nærmest prohibitivt at skulle samle 62.500 underskrifter. Det vil kunne klares af folkebevægelsen som ingen sag, men der kunne jo være andre grupperinger, der kunne have et rimeligt ønske om at opstille, og det kan de ikke med et så højt underskriftstal. Det må være rimeligt, at man fastholder samme ret som ved folketinget, altså $\frac{1}{175}$ svarende til 17.000-18.000 underskrifter i praksis. Teoretisk kan et parti jo blive repræsenteret i det danske folketing med kun ét mandat, og selv om det i praksis er ca. 2 pct., der skal til, forekommer det mig i og for sig ulogisk, at man ikke har det samme krav. Jeg ved godt, at der er tale om et valg af 15 i stedet for 175 mandater, men interessen er formentlig også betydelig ringere til dette valg, end den er til folketingsvalget.

Der er et hul i loven, eller også hænger det sammen med, at dette er et forslag, der tilsigter at skabe nationale regler for en overgangsperiode, da det senere er meningen, at dette parlament skal vedtage den egentlige valglov. Men ifølge lovteksten, som den foreligger i dag, vil det være således, at såfremt en tværpolitisk gruppering – skal vi tage folkebevægelsen som eksempel – opstiller og får valgt måske fem mandater – det ville være realistisk at forestille sig det eller et højere tal – og der derefter går en valgperiode på fem år, så skal folkebevægelsen igen ud at samle underskrifter ind, medmindre folkebevægelsen i mellemtiden er kommet ind og er repræsenteret i folketinget, mens et parti, der ikke har opstillet ved det samme første valg og ikke har fået stemmer nok, uden videre kan lade sig opstille. Det er en fuldstændig vanvittig konsekvens af valgloven. Det kan

ikke være tilsigtet, og jeg ønsker en forklaring fra ministeren på det, for det vil da være et fuldstændigt paradoks.

Så er der spørgsmålet om valgforbund, som vi selvfølgelig kan tiltræde. Jeg rejste det allerede i markedsudvalget, da vi havde et notat fra regeringen om problemet med valgloven, spørgsmålet om anvendelsen af den Sainte-Laguëske forholdstalsvalgmetode i stedet for den d'Hondtske. Det er jo den sidstnævnte, den d'Hondtske, der bruges ved udpegning af folketingskandidater, ved udpegning af kredsmandater, og det forekommer rimeligt, at man også anvender den her, når der er tale om 15 mandater, altså ikke mere, end der vælges i Københavns amtskreds.

Af de grunde, jeg her har nævnt, må retsforbundet naturligvis afvise dette lovforslag, hvad selvfølgelig ikke vil forhindre os i at prøve på at lave nogle forbedringer til det.

Til sidst vil jeg lige berøre en enkelt ting, som blev rejst af hr. Erhard Jakobsen, der talte om, at ikke en eneste af EF-modstandernes ulykkesprofetier var gået i opfyldelse. Nu er det jo svært at vurdere, når det ikke bliver navngivet, hvad det er for ulykkesprofetier. Det kan vi tage os en diskussion om senere, og så vil jeg gerne berøre, hvilke lykkeprofetier EF-tilhængerne kom med før 1972, og som garanteret ikke er blevet opfyldt. Men det kan være, vi skal vente med det, til opgøret kommer, de direkte valg kommer, hvis det ikke lykkes at afværge dem.

I hvert fald er det en kendsgerning – og hermed skal jeg slutte – at dette her bliver en konfrontation omkring Danmarks EF-politik, Danmarks europæiske politik, og ingen nok så stærk besværgelse af, at dette her ikke er et spørgsmål om, hvorvidt Danmark skal være medlem eller ej, kan afværge den situation. Det kan det ikke være, allerede af den grund, at næsten hver eneste undersøgelse siden august 1973 har vist et massivt flertal af EF-modstandere i det danske folk. Derfor kommer den debat også om EF-medlemskabet overhovedet.

Steen Folke (VS):

I dag behandler vi indenrigsminister Egon Jensens forslag til lov om direkte valg til